

ANNA-LIISA POHJOLA

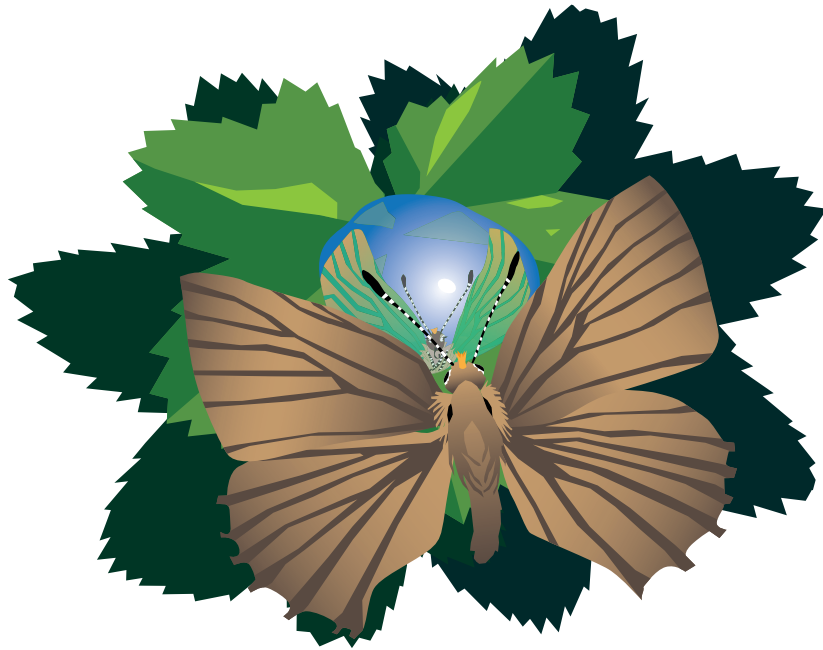
METSÄN VÄEN KESÄPUUHAT

kuvittanut Anni Arffman

ANNA-LIISA POHJOLA

METSÄNVÄEN KESÄPUUHAT

kuvittanut Anni Arffman

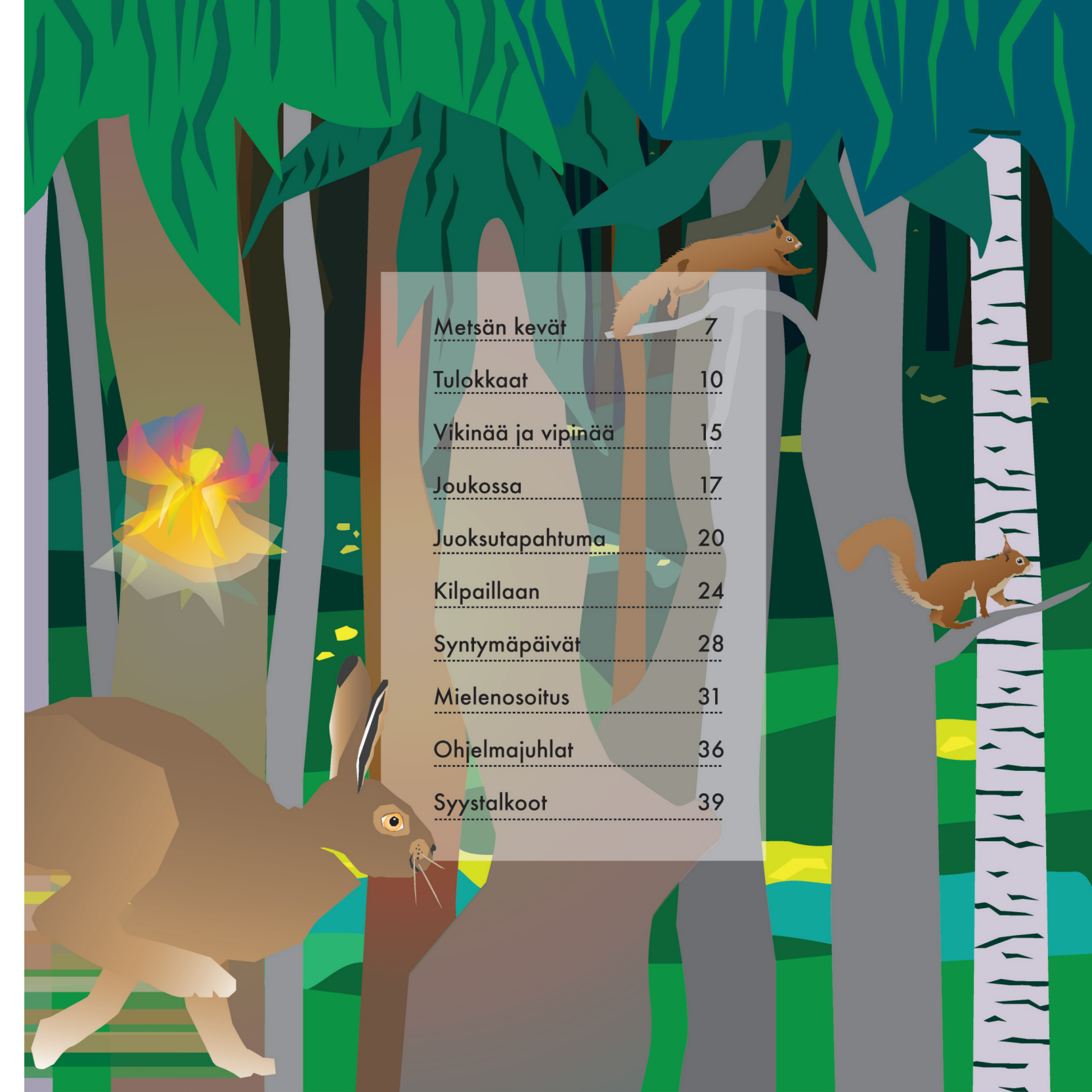
teksti © Anna-Liisa Pohjola 2021

kuvitukset © Anni Arffman 2021

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6490-9

A stylized illustration of a forest scene. In the foreground, a brown hare is running towards the right. In the background, a squirrel is perched on a tree branch. A large, colorful flower is visible on the left. The forest floor is covered in green grass and yellow leaves.

Metsän kevät 7

Tulokkaat 10

Vikinää ja vipinää 15

Joukossa 17

Juoksutapahtuma 20

Kilpaillaan 24

Syntymäpäivät 28

Mielenosoitus 31

Ohjelmajuhlat 36

Syystalkoot 39

METSÄN KEVÄT

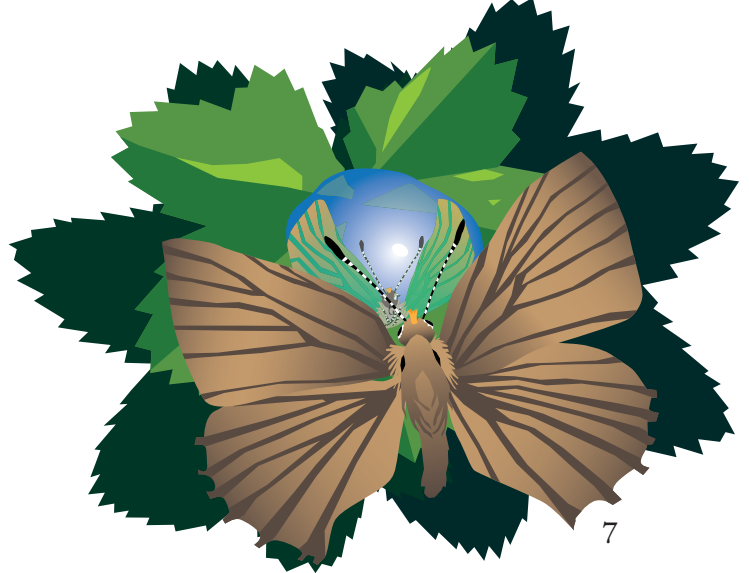
Muurahaispesässä kävi kuhina. Siellä siivottiin saleja, käytäviä ja portaikkoja. Toiset poistivat roskia, toiset raahasivat uusia rakennusaineita, kuten neulasia. Lopuksi pesän huipulla näyttäytyi muurahaisten kuningatar. Sitäkin puhdistettiin ja puunattiin, kimaltelevia siipiä kiillotettiin. Sille tarjottiin mettä ja mehuja. Tyytyväisenä kuningatar kääntyili ja värisytteli siipiään.

Nyt ilmestyi perhosprinsessakin paikalle, imaisi makuja pensaan pienistä, makeista lehdistä. Se kokeili värikkäitä, puuterisia siipiään, peilasi itseään kastepisaran pinnasta ja oli ihmeissään omasta kauneudestaan.

Kaikenlaisia pikkumönkiäisiä ilmestyi puiden koloista ja maan rakosista. Ne ojentelivat ja venyttelivät jalkojaan ja hieraisivat silmiään. Niin aurinkoista ja lämmintä. Mönkiäispojat ottivat riemuissaan pieniä nyrkkeilymatseja,

Etana taas hakeutui varjoihin ja tunnusteli tuntosarviaan, nosti ylös ja laski alas.

Oravalla näkyi olevan vielä harmaat talvisukat käpälissään. Jänis puolestaan oli vienyt valkean turkkinsa säilöön ja laittanut harmaata päälle. Oravanpojat vilistivät peräkanaa puiden runkojen ympäri. Jos ne juoksivat pahki, ne pyörivät yhtenä pallona pitkin maita. Hiiret kiittelivät tärkeinä omissa touhuissaan.

Siiliperhe ryömi varovasti talvipesästään. Kylläpä häikäisi. Oli otettava aurinkolasit käyttöön ennen kuin silmät tottuivat valoon. Mikä vieno uusien lehtien ja puhkeavien kukkien tuoksu leijailikaan ilmassa! Se sai siilit nostamaan pienet kuononsa ja nuuhkaistamaan. Moi taas kaikki, huudahti siiliäiti. Mooii, mooii, kuului vastauksia monelta suunnalta.

Metsän väkeen kuuluivat myös keijukaiset, jotka putkahtelivat mitä odottamattomimpiin tilanteisiin aiheuttaen ihmetystä, ihastustakin. Nyt ne kantoivat taikamoppeja tarvitseville ja puh, puhaltelivat pölyjä sieltä sun täältä. Niiden ympärillä oli aina helinää ja kilinää. Moi kaikki, ne huudahtelivat ja kikattelivat.

Näitä ihmeitä ja touhuja säestivät lintujen laulu ja lurittelu, säksätys ja sirittely. Etelästä saapuneet muuttolinnut rakentelivat kiireellä pesiään, kun täällä talvehtineet tyytyivät siivoamaan ja korjailemaan omiaan. Moii-ii-lirlii.

Varis katseli talven nukkujia ja etelän lämmöstä tulevia. Helppoa on, se ajatteli hiukan kitkerästi ja muisteli, miten oli kärvistellyt ja pörhistellyt talven pakkasissa ruokaa etsien. Helppoa joo, se toisteli toisten ilakointia seuratessaan. Seuraavana syksynä muutan etelämmäksi, se mietti mahdollisuuksiaan. Sitten varis huokaisi karhealla äänellään, krraaah, krraaah. Ja harakka myötäili omalla tavallaan, hahattamalla, hahahaa, hahahaa. Ne olivat liittyneet kevään juhlijoihin.

Kesäasuiset perhoset alkoivat ensimmäisinä haaveilla tulevasta kesätahtumista. Järjestetään kilpailuja, innostuivat oravat. Keijujen mielestä juhlat olivat hienointa. Yllätykset ovat parasta, hihkuivat pikkumönkiäiset. No, yllätyksiä tulee järjestämättäkin, murahteli varis.

TULOKKAAT

Eräänä päivänä metsässä kuultiin uudenlaista laulua. Kaunista, hieman surumielistä. Korvat höröllä kuunneltiin ja tuumittiin. Oliko jollakin ikävä, ja mitä? Varsinkin linnut havahtuivat. Pajulintu laulahteli lempeästi kysellen. Peipponen sen sijaan kiekaisi melko vaativasti reviiirinsä rajalta.

Tulokkaat tulivat lähemmäksi ja esittäytyivät. Tumma puku ja keltaista nokassa, havaittiin. Nehän ovat meikäläisiä, huomasi rastas. Tulijat lauloivat asiansa. Mihin saisi asettua. Eteässä täyttä. Täällä kuulemma tilaa ja tarpeeksi leutoa. Leutoa, hahatti harakka. Naa, naa, vaakkui varis perässä. Peipponen killisteli ja kallisteli päätään uhmakkaasti. Täällä ollaan paikkauskollisia, tilat ja rajat on jo jaettu, se haastoi riidanhaluisesti. Pikkulintujen juttuja, tuhahtivat varis ja harakka ja nousivat laiskasti lentoon niin kuin mikään ei kiinnostaisi.

Hiiri aisti helposti jännitykset. Se juoksenteli levottomasti edestakaisin ja hoki, säpinäpäivät, säpinäpäivät. Orava jäi kuuntelemaan käpy käpälissään ja havahtui vasta kun käpy kopsahti maahan. Maahanmuuttotapaus, järkeili siili, maahanmuuttotapaus.

Pöllön viisaus oli, etteivät asiat luista aina noin vain. Töitä on tehtävä, että saataisiin sopimus aikaan. Joskus on jopa taisteltu, se muisteli. Pöllö pyöritteli päätään ja naksutteli nokallaan merkitsevästi. Pitäisikö tässä alkaa kokousta pitämään?

Keijut puikahtivat siihen. Taikasauvat liikkuvat keveästi ilmassa. Kohta nähtiin väreilevä teksti, koko kokous, kokoko kokous. Se oli taikapölyä, joka hälveni pikkuhiljaa, kuten keijujen muukin hilpeä kikatus.

A stylized illustration of a forest scene. In the upper right, a crow with black and white feathers sits on a brown branch. In the lower left, a brown squirrel with a bushy tail is climbing a branch. In the bottom left, another brown squirrel is peeking out from behind a rock. A small white bird is perched on a branch in the center. The background is a dark green forest with various branches and leaves.

Kesäasuiset perhoset alkoivat ensimmäisinä haaveilla tulevista kesätapahtumista. Järjestetään kilpailuja, innostuivat oravat. Keijujen mielestä juhlat olivat hienointa. Yllätykset ovat parasta, hihkuivat pikkumönkiäiset. No, yllätyksiä tulee järjestämättäkin, murahteli varis.

ISBN: 978-952-806-490-9

9 789528 064909